

Piatok 12. februára 2016

Text: 1K 13, 1 – 13

¹A čo by som ľudskými jazykmi hovoril, aj anjelskými, a lásky by som nemal, bol by som iba cvendžiacim kovom a zvučiacim zvonom. ²A čo by som vedel aj prorokovať a poznal všetky tajomstvá a mal všetko možné poznanie, a čo by som mal takú vieru, že by som hory prenášal, a lásky by som nemal - nič nie som. ³A čo by som rozdal všetok svoj majetok, i telo si dal spáliť, a lásky by som nemal, nič mi to nepomôže. ⁴Láska je trpezlivá, láska je dobrotivá, nezávidí, láska sa nevystatuje a nenadáva; ⁵nie je neslušná, nie je sebecká, nerozčuľuje sa, nezmysľá zle, ⁶neraduje sa z nepravosti, ale teší sa s pravdou; ⁷všetko znáša, všetkému verí, všetkého sa nádejá, všetko pretrpí. ⁸Láska nikdy neprestane. Ale proroctvá sa pominú, jazyky umlknú, poznanie sa pominie. ⁹Lebo sčiasťky poznávame a sčiasťky prorokujeme, ¹⁰ale keď príde dokonalé, čiastočné sa pominie. ¹¹Keď som bol dieťa, hovoril som ako dieťa, zmýšľal som ako dieťa, usudzoval som ako dieťa; ale keď som sa stal mužom, zanechal som detské spôsoby. ¹²Doteraz totiž vidíme len hmlisté obrazy, akoby v zrkadle, ale potom tvárou v tvár. Doteraz poznávam čiastočne, ale potom poznám tak, ako aj mňa poznal (Boh). ¹³Teraz však zostáva viera, nádej, láska, to troje, ale najväčšia z nich je láska.

Piesne: ES č. 554, 612

Zamyslenie nad Božím slovom:

Práve sme prečítali jednu z najkrajších, najznámejších a najvýznamnejších pasáží Biblie – *Hymnus lásky*. Slová tejto kapitoly už takmer dve tisícročia vyzývajú všetky ľudské pokolenia k opravdivej láske. Je to Magna charta humanity. Sú to krásne slová, no napriek – alebo práve vďaka nim sa neubránime pocitu, že sme apoštolom vyzvaní k čomusi utopickému. Veď zdá sa, že láska, o ktorej píše Pavel, nemá miesta v dnešnom dravom svete. Láska je v dnešnom slovníku veľmi frekventovaným slovom. Skloňuje sa v najrôznejších spojeniach vo vzťahoch, piesňach alebo filmoch. No aj napriek tomu, že ľudia o nej skladajú piesne a všemožným spôsobom sa ju usilujú nájsť, často sa stáva, že im pravý význam tohto slova uniká. Láska, o ktorej píše apoštol Pavel do Korintu, však nie je len akýmsi príjemným pocitom. Pavel tu píše o postoji, o vnútornom nastavení voči svetu a voči bližnému. Píše o láske, ktorú nazývame *agapé*. Táto láska nepozera len na svoj prospech. Je to láska, ktorá sa rozhodla aktívne dávať bez toho, že by si vyžadovala odplatu. *Agapé* je láska, ktorou nás miluje Boh. Najvyšším prejavom Božej lásky k nám je život, dielo a obeť Pána Ježiša Krista. Lebo „nikto nemôže väčšmi milovať, ako keď život položí za svojich priateľov“ (J 15, 13). Boh nás však touto láskou neobdarúva len preto, aby sme v nej nečinne zotrvali. Požaduje od nás, aby sme túto lásku, ktorou sme každodenne obklopení a ktorú od Neho každý deň prijímame, aktívne odovzdávali ďalej.

Ako máme odovzdávať lásku? Pracujme na sebe a postupne odstraňujeme zo svojej mysle a svojho srdca všetko, čo je v rozpore s láskou *agapé*. Nepozerať len na svoje záujmy, ale aj na záujmy svojho bližného a pomáhať mu vo všetkom, čo je v súlade s Božou vôľou. Ak každý z nás prispeje svojou troškou, môžeme skrze lásku v súlade s Božou vôľou transformovať svet okolo seba. Netreba na to mnoho. Je to podobné, ako keď hodíme do pokojnej vody kamienok. Od miesta dopadu sa začnú šíriť kruhy. Stále ďalej a ďalej... Rozhadzujeme kamienky lásky okolo seba. Milujme a čerme hladiny stojatej vody tam, kde sa nachádzame. Aktívne a vyvážené a opravdivo! Amen.

Modlitba:

Nebeský Bože, ďakujeme za Tvoje sväté slovo, ktoré nám dnes mohlo zaznieť. Vieme, že nás povolávaš k láske k Tebe, našim bližným i nám samým. Vieme to, a predsa mnohokrát

tak nekonáme. Prosíme preto, zmiluj sa nad nami a pomôž nám obživiť naše kamenné srdcia, aby boli schopné milovať bez podmienok. Nech aj my konáme tak, ako konal Tvoj Syn. Učiň nás svojimi nástrojmi, aby náš svet, naša krajina a spoločenstvá, kde sa nachádzame, mohli byť miestom, kde koná a pôsobí Tvoj Duch Svätý, ktorý je činný skrze lásku. Amen.

Mgr. Branislav Kováč, námestný farár v CZ ECAV Devičie (HOS)